

Κώστας Χ. Πασχάλης

Θέλετε να ζήσετε το δικό σας camel trophy, ελάτε στην πόλη των Σερρών

Περαστικός επισκέπτης της πόλης μας (οι επισκέπτες μόνον περαστικοί είναι σ' αυτή την πόλη) έχει αφήσει το αυτοκίνητό του με αλάρμ δίπλα σ' ένα πεζοδρόμιο στο κέντρο και απευθύνεται σε καταστηματούχο που γυροβολιάζει έξω από το κατάστημά του (καθώς περιμένει πελάτη από το πρωί) : «συγγνώμη, επειδή έχω χαθεί, μήπως ξέρετε να μου πείτε αν ο αμέσως επόμενος δρόμος ανεβαίνει προς την κεντρική πλατεία;

Ο καταστηματούχος αφού ξύσει το κεφάλι του, του απαντά: «Τι να σας πω κύριε, κάποιες μέρες ανεβαίνει και κάποιες κατεβαίνει».

Σαφής και λιτή η απάντηση και κατά περίεργο τρόπο απολύτως αληθής. Η πόλη μας πρέπει να είναι η μοναδική παγκοσμίως που διαθέτει εβδομαδιαίο πρόγραμμα ρυθμίσεων στην κυκλοφορία των αυτοκινήτων.

Οι κεντρικοί οδικοί άξονες της πόλης τις μισές μέρες της εβδομάδες γίνονται μίας κατεύθυνσης και τις άλλες μισές διπλής. Αρκούν κάποιες δυσδιάκριτες ενδείξεις που μοιάζουν με πινακίδες και φυσικά τα πλαστικά κόκκινα πασαλάκια. Για τα πασαλάκια θα έπρεπε να υπάρξει ειδική αναφορά. Είναι τόσο πολλά και σε τόσα σημεία που από ένα σημείο και μετά αναρωτιέσαι αν ο Δήμος Σερρών έχει κάνει κάποια ειδική συμφωνία με την εταιρεία κατασκευής τους. Φυτρώνουν σαν τα μανιτάρια. Όταν δεν τα ισοπεδώνουν οι ρόδες των αυτοκινήτων, τα ξηλώνουν οι περιοικοί καταστηματούχοι που ενοχλούνται από την ύπαρξή τους. Κατά περίεργο όμως τρόπο την επόμενη μέρα φυτρώνουν καινούργια και σε πολλές περιπτώσεις περισσότερα από την προηγούμενη φορά.

Ανάλογης αναφοράς χρήζουν και οι κόμβοι. Κάθε δρόμος καταλήγει και σε έναν κόμβο. Ακόμη και εκεί που δεν τους έχουν προβλέψει τους φτιάχνουν αυτοσχεδιάζοντας με αυτές τις περίεργες πλαστικές «σημαδούρες».

Ξυπνάς το πρωί, κάνεις το λάθος να πάρεις το αυτοκίνητό σου για να πας στη δουλειά και ανακαλύπτεις έκπληκτος πως μέσα σε ένα βράδυ η πόλη άλλαξε εικόνα. Εκεί που έστριβες υπάρχει απαγορευτικό (γίνονται έργα), ο επόμενος δρόμος έγινε μονόδρομος, ο μεθεπόμενος οδηγεί σε «νεοσύστατο» κόμβο τον οποίο πρέπει να περάσεις κυκλικά (εφ' όσον βέβαια βριστείς με άλλους δέκα οδηγούς γιατί δεν ξέρεις ποιος έχει προτεραιότητα και γιατί τα νεύρα σου έχουν γίνει «τσατάλια»), ενώ στα εναπομείναντα εκατό μέτρα μέχρι τον προορισμό σου συναντάς καταμεσής η παραπλεύρως του οδοστρώματος εργάτες και μηχανήματα που ανοίγουν τρύπες η επισκευάζουν ζημιές από προηγούμενες κατασκευές, Όλα αυτά, βέβαια, μέσα από πυκνά σύννεφα σκόνης που θυμίζουν νταμάρια.

Το πρόβλημα όμως δεν αφορά μόνον τους οδηγούς αλλά και (πολύ περισσότερο) τους πεζούς που σ' αυτή την πόλη συνιστούν μια ιδιαίτερα ανθεκτική κατηγορία. Περιπατούν και δεν ξέρουν αν θα πρέπει να κοιτάξουν δεξιά ή αριστερά. Εκτός των αυτοκινήτων έχουν να αντιμετωπίσουν τα πάσης φύσης μηχανάκια που διασχίζουν πεζοδρόμια, πεζοδρόμους και πλατείες, με ταχύτητες που παραπέμπουν σε αγώνες. Στα μηχανάκια έχουν προστεθεί και οι ποδηλάτες που έχουν μετατρέψει τα πεζοδρόμια σε ποδηλατοδρόμους (ελλείπει, βεβαίως, ποδηλατοδρόμων και φυσικά ελλείπει αγωγής). Πολλοί μάλιστα από αυτούς φορούν και το ειδικό κράνος για να δείξουν συνεπείς, τη στιγμή που αυτό το κράνος θα έπρεπε να το φορούν μονίμως οι πεζοί. Εκτός και αν τα έργα ανάπλασης της πόλης, με πεζοδρόμια μεγαλύτερα των δρόμων, έγιναν για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες κυκλοφορίας των δικύκλων, οπότε τα πράγματα αλλάζουν

Αν στα παραπάνω προσθέσει κανείς τον διακοσμιακό ρόλο των φαναριών (τα οποία λειτουργούν κατά το δοκούν), τις τρύπες που χάσκουν παντού, τη σκόνη και τον ανελέητο θόρυβο από τα υπό κατασκευή έργα (τα οποία δεν λένε να τελειώσουν ποτέ), τα τραπεζοκαθίσματα και τα εκτεθειμένα εμπορεύματα που καταλαμβάνουν και το τελευταίο τετραγωνικό ελεύθερης επιφάνειας, τα φορτηγά αυτοκίνητα με τις κατεβασμένες ράμπες, τα λεωφορεία που διατρέχουν την πόλη (σταματώντας κάθε είκοσι μέτρα), τα ατελείωτα κορναρίσματα... τότε καταλαβαίνεις πως το περπάτημα στην πόλη συνιστά αληθινή περιπέτεια επιβίωσης (κάτι σαν τους «επιζήσαντες» του sky).

Κώστας Χ. Πασχάλης

Θέλετε να ζήσετε το δικό σας camel trophy, ελάτε στην πόλη των Σερρών

Αφήσαμε τελευταίες τις λακκούβες και τα «σαμαράκια». Είναι το «κερασάκι στην τούρτα». Οι περισσότεροι δρόμοι, ακόμη και αυτοί που παραμένουν ανοιχτοί («εκ περιτροπής» γίνονται μάλλον οι ρυθμίσεις) θυμίζουν ειδικές διαδρομές αγώνων «εντούρο» μηχανών. Οι «εντουράδες» και οι οδηγοί «τζιπ» έχουν προ πολλού εγκαταλείψει τις εκτός δρόμου διαδρομές και επιλέγουν εδώ και καιρό να δοκιμάζουν τις οδηγικές τους ικανότητες μέσα στην πόλη. Μάλιστα κυκλοφορεί η φήμη πως η ΛΑΜΣ πρότεινε στο Δήμο Σερρών να διοργανώσει τους επόμενους αγώνες «εντούρο» μέσα στην πόλη των Σερρών και μάλιστα να τους εντάξει στα πλαίσια των εορταστικών εκδηλώσεων για τα 100 χρόνια από την απελευθέρωση της πόλης. Καθόσον «φράγκα» δεν υπάρχουν για να γίνουν άλλες εκδηλώσεις (ότι είδαμε, είδαμε) και τη στιγμή που μια τέτοια εκδήλωση θα έχει διασφαλισμένη επιτυχία (ιδανικές διαδρομές, εξασφαλισμένη συμμετοχή των δημοτών, αθρόα προσέλευση επισκεπτών – πρωτοποριακό το εγχείρημα-, πανελλήνια προβολή) δεν θα ήταν άσχημο από την πλευρά του Δήμου να δει σοβαρά το ενδεχόμενο. Αφήστε που έτσι θα ικανοποιηθεί και η μακρόχρονη επιθυμία του δημάρχου μας για έναν μεγάλο «θεσμό» που θα αναδείξει την πόλη.

Φανταστείτε και μόνον το περιεχόμενο της πρόσκλησης για να πειστείτε:

«Ελάτε να ζήσετε το δικό σας camel trophy στην πόλη των Σερρών. Μοναδικές συγκινήσεις σε αστικό περιβάλλον. Για πρώτη φορά παγκοσμίως. Προστατεύουμε το περιβάλλον, επιβαρύνουμε την πόλη»

Βέβαια κάποιος θα πουν πως αν γίνει «θεσμός» το «εντούρο» στην πόλη δεν θα αποκατασταθούν ποτέ οι δρόμοι. Μα δεν νομίζουμε πως υπάρχει σοβαρός λόγος ανησυχίας. Σ' αυτή την πόλη (ή σε ότι έχει απομείνει από αυτήν) συνηθίζουμε με ευκολία τα πάντα. Επιδεικνύουμε τέτοια προσαρμοστικότητα σε πρόσωπα και καταστάσεις, δείχνουμε τέτοια αντοχή στο παράλογο της καθημερινότητάς μας (αρκεί βέβαια να μην θίγονται τα άμεσα συμφέροντά μας) που είμαστε σίγουροι πως αυτός ο «θεσμός» θα ευδοκιμήσει.

□